

21 VI 1937/24
Содруж

Мила Виле,

Изглежда, че ти се разочарова от нас
и престана да ни пише. Или може би си
влюбена, и не ти остава време за нищо.
Милава ми през мисловта и може да не си
добре но недоуцканик това. Ти стис токова
Мила и любезна съ насъ, та сега като можеш
караш ме да се събитвамъ виновна, и се
нито съмъ те накарвала, или престанала да
си пишеш, и сме това колано стис се
първент ти востатания. Азъ пакъ все те
важна и време почти нима. Ти аи можеш
да се гудимъ на това, но когато дойдешъ въ
Содруж и влезешъ въ темта на живота, само
все си споманъ за мойнт приказки.

Презъ тѣзи дни имахо Мило Неприятности
въ село, изпратиха го на курортъ за три
месеца въ с. Годеть. Но той е добре, и сега
макаръ и принудително все си отидае нивото
на работа. Взхо си единъ денъ отпусна и
негодата все отида да го види. У дома
сѣга е вѣсно, естери мени сме. Христъ
и отида на село при домащникъ и ние
сме девически панелокъ. Имамъ две момичета
отъ Содружъ едната студентка въ тѣне
другата е свободна професия и алтраки отъ
пробива удата е на четта, остава само
ти да дойдешъ и все видимъ колано
е вѣсно. Ожи денъ почти се докоахо кино
пяхъ за вонкуръ за машинот тива въ обичаенъ.